నూనె ఎలా తగలడనీ, రేకుమూత వదలకుమీ!

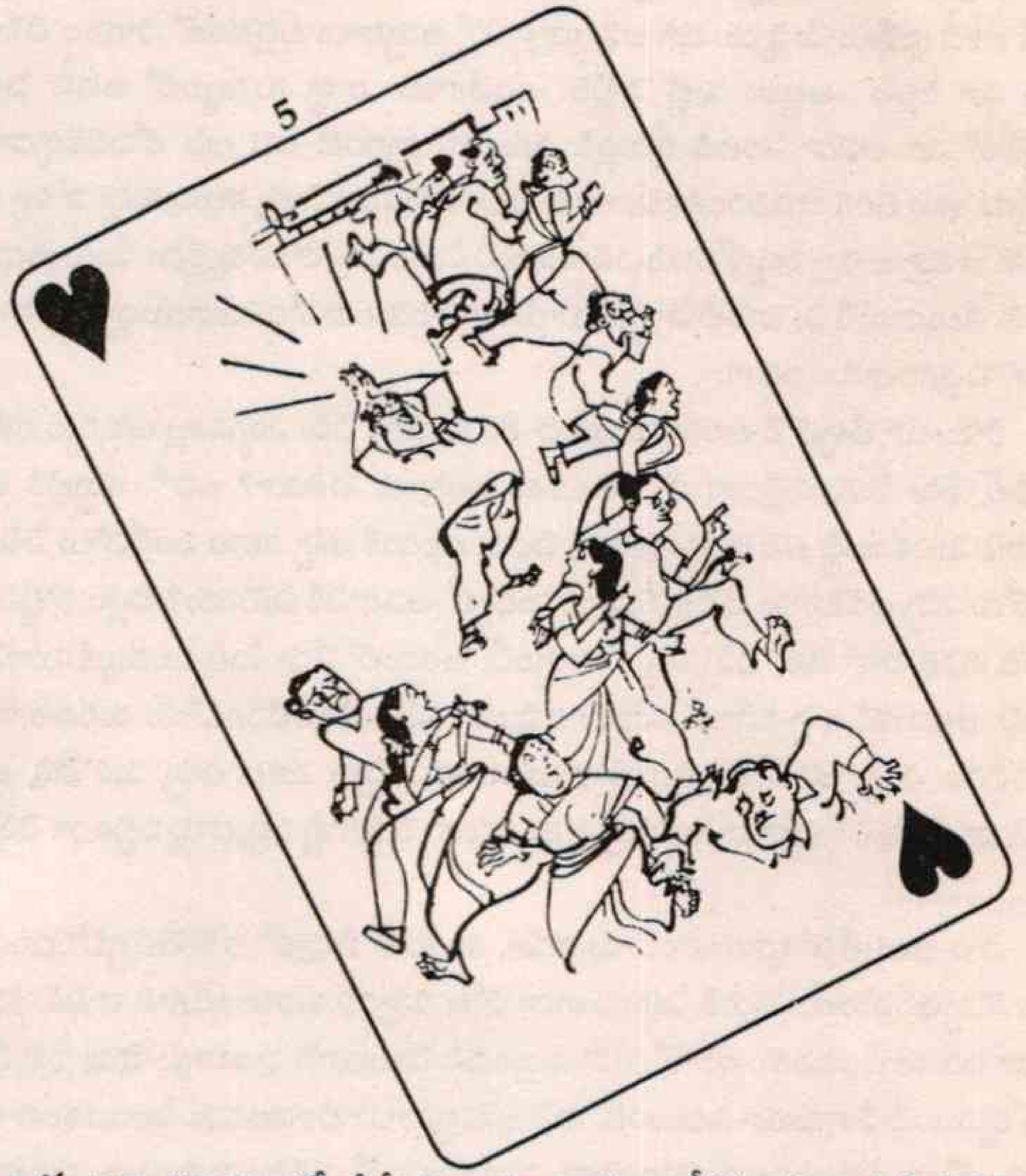

'ఇంత చిన్న విషయంలో పేచీ పెట్టుకుంటారుటండీ?' అని పక్కకి తిరిగి మీరేం ముసిముసినవ్వులు నవ్వక్కర్లేదు. మీ పాటి బోడి తెలివి మాకేం లేకపోలేదు. నేను చాలా ఖచ్చితం మనిషిని. నాతో మాటంటే మాటే. ఏమనుకున్నారో ఏమో, ఆఁనాతో వాదనకి దిగి నేనో పిచ్చి వెధవనని రుజువు చేద్దామనుకుంటున్నారు కాబోలు, ఆ పప్పులేం ఉడకవు. మీరు ఒకటంటే నేను పది చెప్పగలను. తగువులెప్పుడూ అల్ప విషయాల్లోనే మొదలై పెచ్చు పెరుగుతాయి.కుండకి కన్నమంటూ పడకూడదు. కాని అది చిన్నదా పెద్దదా అనే చొప్పదంటు ప్రశ్నలో అర్ధమేమిటి? మనసు విరిగిపోయినా అంతే అనుకోండి. నిజమే, మా ఎదురింటి వాళ్ళకీ మాకూ ఈ మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గుమంటున్న మాట నిజమే. మాటాడుకోడం మాట అటుంచి మొహం చూస్తే మండిపోయేలా తయారైన మాట కూడా యదార్ధమే. అయితే ఏమిటంటారు. చెయ్యని తప్పుకి ఇంతకంటె నీతివంతులు లేరని వాళ్ళ కాళ్ళు పట్టుకొని లెంపలేసుకోమంటారా! ఒకప్పుడు మరి వారూ మీరూ వీపూ వీపూ ఎలా రాసుకున్నారని మీరేం దెప్పి పొడవక్కర్లేదు. నల్లనివన్నీ నీళ్లూ తెల్లని వన్నీ పాలూ అనుకునే అమాయకులం. నిలువునా

చీల్చినా కల్మషం అన్నది ఎరగని వాళ్ళం. ఇరుగూ పొరుగూ అంటే ప్రాణం పెడతాం. ఇంతటి పయోముఖ విషకుంభాలని ముందే పోల్చుకోలేక పోతే అదీ ఓ నేరమేనా!

అవును. మా రెండిళ్ళలో ఒకర్తే దాసీది. పాలు పోసేవాడూ ఒకడే. మా పిల్లలకీ శ్రీ కూర్మం పిల్లలకీ ఒకడే ప్రవేటు మేష్టారు. మా అమ్మవాళ్లింట్లో అప్పడాలు ఒత్తడంలో సాయం చేసేది. అతని చెల్లెలు మా పిల్లల బట్టలు కుట్టి పెట్టేది. అంతేకాదు. వాళ్ళ గుమ్మంలో అతని పెళ్ళాం మా గుమ్మంలో మా ఆవిడా నిలబడి కబుర్లకి తగులుకున్నారంటే అవి ఆపి లోపలికెళ్ళడానికి అటు సూర్యుడు ఇటు తిరిగి పొడవవలసిందే. అంత నిముషాల మీద పొత్తు కలుపుకున్న వాళ్ళు ఇంతట్లోనే ఎందుకు జుత్తూ జుత్తూ పట్టుకోవలసి వచ్చిందీ అని మీరేం ఎత్తి పొడవక్కర్లేదు. మీరు అడక్కుండానే జరిగింది చెబుదామనే మీ లాంటి వాళ్ళని మారుమాటాడకుండానోరు మూయిద్దామనే ఈ ప్రయత్న మంతా. చిత్తగించారు కదూ!.

పాములూ తేళ్ళతోనే ఆరంభమయింది ఈ కథంతా. ఏమీ ఎరగనట్లు ఆశ్చర్యం నటించకండి. పామ్‌తేల్ పేరు మీరు విన్లేదూ! పాం ఆయిలు అంటారు తెలీదూ? ఓహో, ఇప్పటికి తెలిసిందా! సరే! మీది మెతక బుద్ధి అని అర్థమవుతూనే ఉంది. అందుకే అన్ని రకాల సందేహాలు వెలిబుచ్చారు. తీరా నోరు విప్పి అడిగినాకు దొరికిపోయాక, మధ్యలో ఆపడానికి మీరెవరు? బెల్లం కొట్టిన రాయిలా పడుండి చివరి దాకా నేను చెప్పినట్టు వినాల్సిందే. అందులో నేను మీరీ ముక్కుకి సూటిగా పోయే మనిషిని. అందుకనే ఇన్ని కష్టాలు, కష్టాలు నష్టాలూ నన్నేం చేయలేవండోయ్ మరింతగా గుండెను గట్టిపరచడం తప్ప. అసలే మంచివాణ్ణి కాను. అనవసరమైన మాట తప్ప మరొకటి, ఒక్కటంటే ఒక్కటి, నా నాలిక చీల్చేసినా రాదు. నన్ను అనవసరంగా రెచ్చగొట్టి పక్కదార్లు పట్టించక చెప్పిందేమిటో చెవి ఒగ్గి వినండి.

పాం ఆయిల్‌తో ప్రారంభించాను కదూ, కంట్రోల్ షాపులో అది తెచ్చుకోవడంలోనే ఉంది మనిషి గొప్పతనమంతా. పేరుకి మీకు ఫలానా చోట ఇస్తారని ఉంటుందిగాని దానికి ఎప్పుడు వెళ్ళి అడిగినా సరుకు ఉందనరు. ఇవాళో, రేపో వస్తుందని చెబుతూనే వుంటాడు షాపు పని చేసే వేళలు గల బోర్డుముందే వేళాడుతూ ఉంటుంది. గాని అవెప్పుడూ పాటించబడవు. వీలయినంత ఆలస్యంగా తెరిచిన లోపం వీలయినంత తొందరగా మూయడంలో సవరించుకుంటూ వుంటాడు షాపు యజమాని. రోజూ దర్శనం చేసుకోలేక ఓ రోజు బద్ధకించామో ఆ రోజే సరుకు వచ్చి మెరుపు వేగంతో మాయమైపోతుంది. ఏ నక్కతోకనో తొక్కి అదృష్టం బాగుండి సరుకు ఉండగానే షాపు చేరుకున్నామా, కార్డూ, డబ్బూ ఇచ్చి తప్పు చేసినట్టు గంటల కొద్దీ క్యూలో నిలబడాలి. ఆడ క్యూ, మగ క్యూ, తొక్కిసలాటలు, దొంగతనాలు, షాపు ముందు కుళ్ళు కాలువలో అడపా దడపా సరిగంగ స్నానాలు. ఇలాంటి షాపులు సాధారణంగా పెద్ద రోడ్ల మీదే వుంటాయి. గనక ఈ క్యూలని ఛేదించుకుంటూ అప్పుడప్పుడూ సిటీ బస్సుల వాలు మొగ్గల్లు ఇంతకీ ఇంట్లో 'పోపుకయినా గరిటెడు నూనె చుక్కలేదు' అంటూ సన్నాయి నొక్కులు నొక్కుతారు గాని తల్లి గాని పిల్లలు గాని కేరేజి పట్టుకొని క్యూలో నిలబడతారా? ఇల్లంతటినీ మేపే జీతంలేని నౌకర్ని నేనున్నాను కాదుటండీ? తొమ్మిదింటికి రెండు ఉడికీ ఉడకని మెతుకులు బొక్కి రోజంతా ఆఫీసులో అరువు చాకిరీ చేసి ఆరింటికి ఇంటికి చేరే వెధవలం. తైలం ఇంటికి చేర్చే వెధవ పని కూడా మన మొగాళ్ళ మొహానే

రాయాలా ఆ విధాత! ఏ శలవో పెట్టి ఎండలోనో వానలోనో ఆ క్యూలో నిలువు జీతం కూడా మనదేనా! శెలవు దొరికినా, కాళ్ళల్లో నీరు దిగినా, మన వంతు వచ్చేదాకా సరుకు తరగక పోయినా, ఆ శుభ సమయానికి తగు చిల్లర లేక సగటు పౌరుడు పొందే నిస్సహాయత అనుభవించిన వాళ్ళకి గాని తెలీదు! ఇంతగా పడిగాపులు పడితే దొరికే సరుకు ఎంత? మహా అయితే ఒక్క లీటరు!

'నూనె ఖర్చు తగ్గించండ(్రా' చమురు కాళ్ల సతీ సుతలారా!' అంటే వీళ్ళు వినకపోగా ఎదురు జవాబు కూడాను! అది కూడా పాట రూపంలో! నూనెకి స్నేహమనే పర్యాయపదముందిట.

"వంటలో తప్పనిది స్నేహమే నోయి!" అని రాగాలూ సరాగాలూ! ఇంతకీ వాడు నెలకిచ్చే సరుకు ఇల్లాలు తాళింపు ఎగతాళింపుకి చాలదు. ఇక ఇల్లాలి నూనె ఖర్చుకి తట్టుకోడానికి వేరే బ్లాక్ మార్కెట్లో యజమాని కొని అమర్చేవి నూనె చుక్కలు కావు, కార్చిన నెత్తురుచుక్కలు!

ఇంతటి చీకట్లోంచి వెలుగులోకి తీసుకొస్తానంటే ఎవరొద్దంటారు! శ్రీ కూర్మం ఒక పథకం చెబితే ఆ వీధిలో మాకు తెలిసిన మరో పది మందికి అది చెప్పాను.

వంటనూనె హోల్‌సేల్‌గా వ్యాపారం చేసే జనతా ట్రేడ్ కార్పొరేషన్ వాళ్ళు శ్రీ కూర్మానికి పరిచయస్థులట వాళ్ళతో చెప్పి రెండు మేలి రకం నూనె డబ్బాలు సీల్డు చేసినవి, ప్రతీనెలా అతను కొంటాడుట. డబ్బా పదహారు లీటర్లు ఉంటుందిట.

ఎవరింట్లో ఏ మాత్రం నెలకి వంట నూనె పడుతుందో అన్ని లీటర్ల డబ్బులు అతనికి నెల మొదటి వారంలోనే ఇస్తే డబ్బాలు తెచ్చి తన ఇంట్లో అతను ఉంచుతాడు. ఎవర్నైనా జాగా ఇచ్చి పంపిస్తే కొలిచి అతను నూనె సప్లయి చేస్తాడు.

దీనివల్ల రెండు లాభాలున్నాయి. మొదటిది సీలు డబ్బా కనక కల్తీకి అవకాశం లేదు. రెండోది ఒకేసారి డబ్బా పుచ్చుకుంటున్నాము గనక పైన కొనే రేటుకంటే తప్పకుండా తక్కువ పడుతుంది.

లోపల వేరే లాలూచీ ఉంటుందని కలలో అయినా అనుకోకుండా అందరం రంగంలోకి ఉరికాం, ఇవన్నీ నెల నెలా తెచ్చి అందరికీ పంచే పూచీ నీదే సుమా. అని చెప్పాం అలాగే అన్నాడు.ఇలా కొన్ని నెలలు గడియెలేదో ఎవరి అనుమానాలు వాళ్ల కొచ్చేయి. మాదే బుద్ధి తక్కువ. ఈ పిదపకాలంలో ఎవర్ని దేనికి నమ్మగలం గనక! ఎందుకొచ్చామో పోల్చి ఎంత ఘోరం చేశాడో చూడండి, శ్రీ కూర్మంగారు. ఏదైనా చెయ్యొచ్చు చెయ్యపోవచ్చు. ఆయన ద్వారా నూనె పుచ్చుకోక ముందు అది లేక మనమేం మలమల మాడి చావలేదు కదా!' అని ఒకరు మొదలెట్టారు..

చెప్పేను కదా నా పనేదో నేను చేసుకుపోడం తప్ప, దేన్ని గురించీ పెద్దగా పట్టించుకోనని. అతని మీద వాళ్లందరూ చేసే ఒకొక్క నేరారోపణ విన్నకొద్దీ అందులో నిజం కనువిప్పై అగ్గి నిప్పే అయింది.

'పదిమందికి ఉపకారం చేస్తున్నట్టుకనిపించిన పెద్దమనిషికి మరీ ఇంత స్వార్థబుద్ధిటండీ?' అని నేనింకా పూర్తి చెయ్యనేలేదు.

'మీరింకా పెరటిదారిని ఉండబట్టే ఇంత సుళువుగా బుట్టలో పెట్టగలిగాడు. పెద్దలు మీరు చెప్పారని మేమందరం గోతిలోకి దిగాం' అంటూ ఇంకొకరు అతని ద్రోహబుద్ధిని వివరించసాగేరు. మేమిలా చర్చించుకుంటూండగా తమ రహస్యంగా లోపలికి వచ్చానని ఆ తరువాత శ్రీకూర్మం చెబితేనే నాకు తెలిసింది. వెళ్ళిన పని ముందుగా అయిపోయి, అదృష్ట వశాత్తూ ఎక్స్‌ప్రెస్ బస్

దొరికి అతను మెల్లిగా తలుపు తెరచుకొని తన ఇంటికి వచ్చాడుట. తన పేరు పెద్దగా వీధిలోకి వినబడి తనింట్లో ఈ మీటింగేమిటో కనిపెడదామని మెల్లిగా సందులోంచి పెరట్లోకి వచ్చి పక్కనున్న అరుగుమీద కూచున్నాడుట. మా గొడవలో మేం పడి అతని రాక గమనించలేదు. దొంగ బుద్ధులు కాకపోతే ఇలా పొంచి వుండి వినడం పెద్దమనిషి తరహాటండీ?

ఇంతకీ శ్రీకూర్మం పడిన కక్కుర్తి కూటి పనుల ఒకటా రెండా నా చెవికి చేరినవి! దేనికవే సబవనిపించేయి నాకు. న్యాయం ఎటుంటే అటే మొగ్గుతుంది నా మనసు. మీరది బలహీనత అనుకున్నా నేనేం చెయ్యలేను. ఇంతకీ ఆ లిస్టు ఇదీ :

1. పదహారు లీటర్ల డబ్బా ఈ నెల ఇంత పడిందని అతని నోటి మాటను మనం శిరసావహిస్తున్నాం. అవునో కాదో మనకేం తెలుసు? ఆ షాపతను ఇతని ఫ్రెండని మనం ఇక్కడ మరచిపోకూడదు.

2. డబ్బాలు షాపు నుంచి ఇంటికి తేడానికి రిక్షా ఛార్జీ అయిదు రూపాయలని ముక్కు పిండి పుచ్చుకుంటున్నాడు. ఎక్కడైనా అంత ఛార్జీ వుంటుందా? ఒకసారైతే ఫర్వాలేదు. ప్రతీ నెలా అయితే ఎంత నష్టం అవుతోంది? ప్రతీ నెలా ఒకే రిక్షావాడు తెస్తున్నాడు గనక ఏ మూడుకో రాడా? ఇంతా చేస్తే వాడు తమ పిల్లల్నే స్కూలుకి దిగబెట్టే వాడుక రిక్షా వాడుట! ఏ రూపాయి ఇస్తున్నాడో, దబాయించి ఫ్రీగా తెస్తున్నాడో!

3. అతనే డబ్బాల సీలు విడగొడుతున్నాడు. పిల్లల్ని పంపించి తెప్పించుకుంటున్నాం మనం. మొదట్లో నూనెకి ఉన్న నాణ్యత ఇప్పుడు లేదే! కల్తీ జరగలేదన్న గ్యారంటీ ఏముంది?

4. కొలత కూడా అతనిదే. ఇంటి కొచ్చాక కొలుచుకుంటే కాస్త తక్కువగా ఉన్నట్టు తోచి గిల గిల కొట్టుకుంటోంది మనసు. పాపం పుణ్యం పరమాత్ముడికెరుక!

5. ఈ పాటికి పదికి తక్కువ కాకుండా కాళీ డబ్బాలు చేరి వుండాలి. ఎంత లేదన్నా ఒకొక్క దానికి నాలుగు పలుకుతోంది బజార్లో. వాటి ఖరీదు మాట!

ఆఖరి మాటగా మా ఆవిడ ఇలా అంది. మనమేం డబ్బిచ్చి కొనుక్కుంటున్నాం గాని దయాధర్మ భిక్షకాదుగా! ఏదైనా అడిగే హక్కుంది మనకి. అనుమానం రాకూడదు గాని వచ్చాక ఎంత చిన్న విషయమైనా నిలదీస్తాం. సీలు తీసిన రేకు మూతల సంగతి ఎవరూ ఎత్తరేం?"

"రేకు మూతేం చేసుకుంటామే నిన్ను తిరగమోత వెయ్య" అని నేను అనుకోకుండానే ఆవిడ జవాబు చెప్పింది.

"ఏదైతేనేం తీసి దిగదీసిందా ఏం ఊరికే వస్తే! దానికి రెండు కన్నాలు చేసి అటూ ఇటూ దారం దూర్చి ఇస్తే పిల్లలు దాన్ని గిర్రున తిప్పుకుంటూ మరి ఈ లోకం ఎరుగరు!. మొన్న వాళ్ళ బాబు తిప్పుకుంటూంటే చూశాను. మన పాప ఓసారి అడిగితే ఇచ్చిందా మరి?"

ఇక ఆగలేకపోయాడు కాబోలు, లోపల్నుంచి నలుగురి మధ్యకీ వచ్చేశాడు శ్రీకూర్మం. నానా కంగారూ పడిపోయారు అందరూ. అందరకీ నమస్కరించాడు చేయెత్తి.

'ఎప్పుడూ ఎరగని దైవానికి ఎన్నెన్నో మొక్కులు కడతారు. ఎక్కడో కొండ మీది దేవుడికి హృదయమైనా కానుకగా ఇవ్వగలరు. సాటి మనిషి సహాయం చేస్తానని వస్తే సందేహిస్తారు. 'నీరా' జనం, మీకు నీరాజనం!'

నూనె ఎలా తగలడినీ, రేకుమూత వదలకుమీ !

అప్పటికే ఒక్కొక్కరూ పట్టుపడినట్టు జారుకున్నారు. నేనూ మా ఆవిడా మిగిలాం.

"ఏ ఒక్కరూ జీతాలందగానే తెచ్చి డబ్బివ్వరు. మంచి పని చేస్తున్నాననే తృప్తితో ఎన్ని నష్టాలకైనా ఓర్చినా ఇన్ని నిందలు వేశారు. మీరైనా గ్రహించారనుకున్నాను, మూత దగ్గరే నిలబడిపోయారు.!" అంటూ ఎందుకో విరగబడి నవ్వాడు. 'చాల్లే సంబడం' అని ఇంటికొచ్చేశాం మేం.

చేసిన వెధవ పనికి తల వంచుకుసిగ్గు పడక, పెద్ద గొంతుక పెట్టుకుని దైవదూషణ కూడా ఎందుకండీ! అంతే! మరి మా ఇంటి కాకినా ఆ ఇంటి మీద వాలనిచ్చాంకాం, పాములూ తేళ్ళూ ఎండలూ వానలూ క్యూలూ వేచి వుండడాలూ ఇవే బావున్నాయి మాకు!

అదిగో, అన్నీ విని మళ్ళీ ఆ దొంగ నవ్వులు దేనికీ? మీ పాటి తెలివితేటలు మాకు లేకపోవచ్చు. కష్టజీవులం, కచ్చితమైన మనుషులం, మేమెలాగో మా బతుకులు ఈడ్వగలం లెండి! ఇలా చావడంలోనే మాకున్న తృప్తిని మాకు మిగలనివ్వండి!

(జ్యోతి మాసపత్రిక,జనవరి 86)

✿